

El PP elimina gran part del personal alliberat de l'**STEI-i**, perquè vol destruir el sindicat que més defensa el professorat, la llengua catalana i la qualitat educativa

Joan Lladonet i Escales,
coordinador de Pissarra

Aquests darrers dies hem sabut quina seria l'estocada que faria el Govern de les Illes Balears contra l'**STEI-i**, que intenta retrocedir quant a normalització del català a l'època de la repressió franquista. S'ha fet valer de tots els recursos que ofereix el poder per a perseguir, reprimir i destruir gran part del que s'havia fet per a la normalització lingüística de la llengua catalana durant l'etapa democràtica: desaparició de les direccions generals de política lingüística, documentació bilingüe o en castellà (quan la llei assenyalava que s'ha de donar en català, o en castellà si així es demana), exclusió dels dinamitzadors lingüístics de barri, suspensió del reciclatge de català, proposta de fer llibres de text per modalitats, lliure elecció de llengua a les escoles, supressió de les ajudes a la premsa no diària en català, eliminació del "requisit" de la llengua catalana per a accedir a la funció pública i conversió d'aquesta obligació en "mèrit", demanda i suport als tribunals de justícia per a eliminar el model d'immersió lingüística del Principat, i ara intent de destruir el sindicat que més ha defensat sempre la implantació del català a l'escola i a tots els àmbits, etc. Tots aquests fets i decisions impedeixen encara més el respecte dels drets lingüístics que tenim les persones que vivim en els PPCC. És per això que el coordinador de Pissarra ha proporcionat uns quants articles que ha publicat a diferents mitjans de comunicació, per aclarir una sèrie de qüestions sobre les decisions del Govern, encaminades a la minorització i substitució de la llengua catalana:

L'elecció de llengua beneficia la normalització del català

Els que defensen la llibertat, llibertat, llibertat... no ho saben, però l'elecció de llengua pot beneficiar l'ensenyament de i en llengua catalana... ells que la volien anorrear. He escrit "pot", perquè si els que ho haurien de saber, els i les mestres, els professors i les professores, els directors i les directores, tampoc no ho saben o no tenen voluntat normalitzadora, és clar que la perjudica. Aquesta vegada el fet de no entendre-hi en aquesta matèria, els ha jugat una mala passada, als lingüicides. Per tant, dedicaré aquest article a explicar per què l'elecció de llengua beneficia l'ensenyament en llengua catalana.

Amb l'elecció de llengua, pretenen que totes les famílies que desitgin que el seus fills o filles no aprenguin a llegir en llengua catalana, sinó que ho facin en llengua espanyola, que ho puguin dur a

terme. Això significa que si realment fos vera que volen "elecció" i "llibertat", cada classe d'educació infantil on s'ensenyava a llegir, hauria de comptar amb dues línies, una en català i una en espanyol, i això costaria el doble a un govern en precari, però en realitat no es fa així. Ja han obtingut els vots i, a més confien en què els "400" milions de parlants de l'espanyol els ajudin a convèncer la gent sobre la llengua més important. Pretenen que la majoria d'alumnes de cada classe sigui inscrita en espanyol i després diran que apliquen la democràcia i els que hagin escollit en català, hauran de sacrificar la seva llibertat a la majoria. Així aconseguen que no sols aprenguin en espanyol els que no volien que els seus infants aprenguessin en català, sinó que també obliguen els que volien l'aprenentatge en aquesta llengua.

Aquest és el plantejament que tenen els enemics de la llengua, enemics declarats i enemics disfressats,

ja que n'hi ha de tot pelatge. Però el que obliden i que sí saben els polítics que volen que es produeixi l'efecte sense que es noti la cura que hi posen, és que totes les lleis i decrets que s'han fet sobre ensenyament de les dues llengües oficials (la pròpia i la de l'estat) diuen que en acabar l'escolaritat obligatòria, l'alumnat ha de dominar perfectament les dues llengües d'una manera similar. Això els polítics del PP ho saben i ho repeteixen constantment, com si volguessin fer saber que no volen cap mal a la llengua catalana i parlen de bilingüisme, com si existís la simetria en el coneixement de llengües. Molt bé, doncs aquest és el secret, aquesta és la solució.

Això ja va passar fa vint-i-cinc anys quan va començar a haver-hi escoles que feien tot l'ensenyament en català. Com que molta gent es creia que així no s'aprendria l'espanyol, es varen preparar per fer l'aprenentatge de la lectoescriptura en català, i que al cap de dos o tres cursos, devers tercer d'educació general bàsica, començassin a augmentar les hores d'ensenyament en espanyol, i avaluar cada curs per saber com anaven d'aprenentatge en les dues llengües per anar regulant les hores de dedicació a l'una i a l'altra, per tal d'arribar a un coneixement equilibrat en obtenir el graduat escolar. El que va passar va ser que, fins i tot els que feien tot l'ensenyament en català i durant tota l'EGB, en acabar-la, sabien tant o més espanyol que català i, per tant, no va ser necessari fer canvis en l'ensenyament de l'espanyol. Si es va haver de fer el decret de mínims va ser perquè hi havia centres d'ensenyament concertat on no s'aprenia el català, quasi no s'arribava a assolir la comprensió oral, i per això es va haver d'obligar a fer més àrees en català.

Si el Govern continua amb la dèria de l'elecció de llengua a l'educació infantil, el primer ensenyament diu la Llei, l'escola haurà de reaccionar posant totes les àrees en català quan s'arribi a primer, segon o tercer de primària per equilibrar els aprenentatges, per aconseguir que els fills dels desertors voluntaris aprenguin la llengua catalana i la coneguin perfectament en acabar l'ensenyament obligatori. Així que al final hauran beneficiat la normalització del català.

Si volen foragitar el català de l'escola ho hauran de fer a cara descoberta i declarant-lo llengua no oficial i sense obligatorietat a l'escola com en temps d'en Franco, i ja se sap que aquesta gent vol aparentar que s'allunya del comportament fatxa i nazi.

Diari de Balears, 28 de juny de 2011

Legalment és impossible eliminar el "requisit" del català a la funció pública

Com poden voler riure's de la Llei existent i dels ciutadans d'aquesta terra? De quina manera canitzen el seu odi visceral a la llengua pròpia de les Illes? Diran que no l'odien, però se sap que hi ha consellers del Govern que ho han manifestat públicament i es nota la seva influència sobre els altres, que són incapaços de defensar la realitat. Aprofiten les mentides enverinades del temps de la dictadura per continuar embullant els seus votants. No els interessa sortir de la ignorància i intenten desfer tota la pau i convivència que s'ha construït en els darrers trenta anys i escaig. No són capaços de disminuir la crisi ni una sola mil·lèsima i es dediquen a perdre el temps atacant la llengua pròpia i oficial. Amb el seu comportament es converteixen en culpables de genocidi lingüístic.

A qui volen enganar? En el seu avantprojecte de Llei, usen els mateixos articles, per tant no els desconeixen, que varen obligar els parlamentaris del seu partit (PP) a legislar que els funcionaris, les persones

que fan feina per a l'Administració pública, han de conèixer les dues llengües oficials, perquè es pugui respectar el dret que tenen els ciutadans i ciutadanes a ser atesos en qualsevol de les dues llengües. Per tant, com que l'única llengua que té dificultats per ser coneguda per tots els funcionaris és el català, a causa de la repressió en temps de reis i caps d'estat dictadors, ara, en temps de democràcia, s'ha de restituir al lloc que li correspon a la llengua pròpia del territori, la llengua catalana, i per això es va legislar que per a accedir a la funció pública s'exigia el requisit de conèixer el català.

Han existit i existeixen grups de persones que, amb una falta de respecte total al nostre poble, no han volgut aprendre la llengua catalana, però volen ocupar qualsevol lloc de l'Administració i, per tant, fan tot el que poden perquè s'elimini aquesta necessària i legislada obligació. Ha estat suficient topar amb un grup de persones que odien la llengua catalana o que tenen un sentiment d'inferioritat perquè la desconeixen, i que, per tant, la volen eliminar, i una vegada que han obtingut majoria absoluta, s'han decidit a enfonsar tot l'edifici de la normalització lingüística, que tants d'anys havia costat construir. Això farà que la societat no endormisca, la que és conscient de la pèrdua d'identitat que això suposaria, s'hagi de defensar així com pugui.

Si voleu saber la ignorància que tenen els nostres dirigents o la manipulació que volen fer, llegiu aquests dos articles de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears: Article 4.3. "Les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears." I al 14.3. "Els ciutadans de les Illes Balears tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada." Si del que diuen aquest dos articles no es desprèn la necessitat que el coneixement del català sigui un requisit, vol dir que el seu nivell de comprensió lectora és escàs o nul, i d'aquesta manca de coneixements se n'hauran

d'encarregar les autoritats judicials, les d'aquí, les de l'Estat o les europees.

Diari de Balears, 2 d'agost de 2011

Contra repressió lingüística, oposició i insubmissió

Vull posar en evidència que la repressió lingüística que efectua el PP a les Illes Balears i al País Valencià és major que la que varen començar a fer durant el segle XVIII, Felip V i Carles III, si comparem les situacions de cada època que són totalment diferents. Abans dels decrets de Nova Planta, que es varen publicar entre 1707 i 1716, els castellans eren estrangers als Països Catalans. Un dels problemes per ocupar llocs a l'administració pública era el desconeixement de la llengua catalana i cap interès, com ara, a aprendre-la. Per tant, volien que tot es fes en llengua castellana, que era completament desconeguda pel poble català. Per tant, els funcionaris castellans varen protestar i varen aconseguir que Felip V enviàs el 1717 una "Carta del Rey a los Corregidores", sobre l'aplicació del Decret de Nova Planta. Entre altres coses deia:

"Pondrá el corregidor el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará providencias más templadas y disimuladas para que se note el efecto sin que se note el cuidado."

Com que passava el temps i el poble català no aprenia la llengua castellana, els funcionaris castellans tornaven a protestar, ara al rei Carles III. Aquest, el 23 de maig de 1768 va enviar una Reial Cèdula, que entre altres coses deia:

"[...] Para que en todo el Reyno se actúe y enseñe en lengua castellana. [...] y a este efecto derogo y anulo todas qualesquier resoluciones, o estilos, que haya en contrario, y esto mismo recomendará el mi Consejo a los Ordinarios Diocesanos, para que en sus Curias se actúe en lengua castellana.

[...] Finalmente mando, que la enseñanza de primeras Letras, Latinidad y Retórica, se haga en lengua castellana generalmente, donde quiera que no se practique, cuidando de su cumplimiento las Audiencias y Justicias respectivas."

Tots aquests decrets, cartes i cèdules formen part de la repressió lingüística a la qual hem estat sotmesos durant més de 300 anys. Ara, en ple segle XXI, i quan Castella (Espanya) braveja d'esser un estat democràtic, des de Madrid, envien directrius al PP, perquè reprimeixi tots els avanços que, amb tant d'esforç, s'havien aconseguit durant els darrers trenta anys i escaig, després de la mort del dictador i més gran repressor contra la llengua catalana.

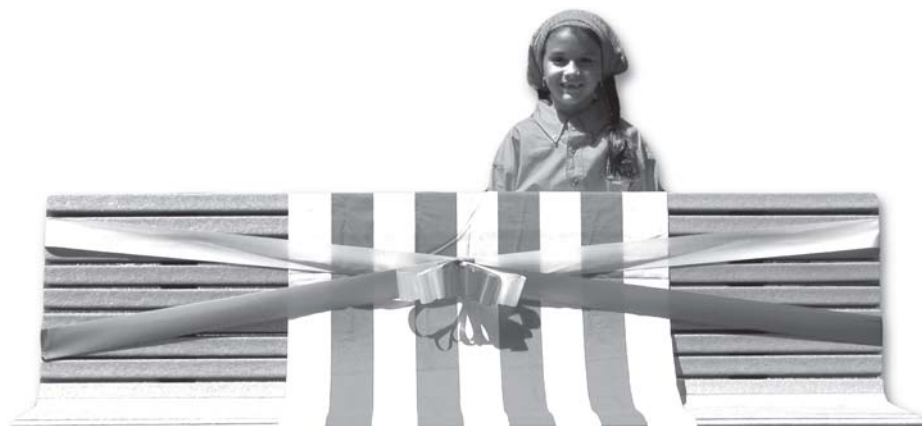
Fan exactament el mateix que els colonitzadors i invasors del segle XVIII, amb la complicitat i aquiescència de moltes persones que han renegat dels seus trets identitaris. Alguns funcionaris no volen aprendre la llengua catalana, que ara és oficial i pròpia, quan en aquell temps l'havien esborrada i li havien robat l'oficialitat. Aquests funcionaris protesten al partit que consideren més repressor, el PP, i manifesten que no es troben en igualtat de condicions amb les persones nadiues. I com que ells

sempre volen tenir més avantatges i volen estar per damunt dels indígenes, com a bons colonitzadors i invasors, exigeixen que no sigui necessari l'aprenentatge de la llengua catalana, pròpia i oficial del territori, per poder ocupar llocs de feina o càrrecs a l'Administració o al Govern de les Illes Balears.

I el PP, partit repressor per excel·lència, els fa cas i vol permetre que no sigui necessari l'aprenentatge en català a l'escola i que tampoc no s'exigeixi el requisit de conèixer la llengua catalana als funcionaris, cosa que farà que els indígenes que acudeixen a l'Administració no puguin ser atesos en la seva llengua, i, si s'hi entossudeixen, s'hagin de passar unes quantes hores per fer una gestió d'uns quants minuts. D'aquesta manera, els enemics de la llengua aconseguen que els indígenes desisteixin d'usar una llengua de segona, que ja hauria d'haver desaparegut.

Per tot això, no ens quedarà més remei que oposar-nos amb la força de la raó i de la llei. Si a l'Estat espanyol no se'n troba, a altres instàncies europees. Fer entendre als electors indígenes del PP que no poden continuar votant un partit que els vol enterrar en vida i que siguin insubmisos en tots els casos que es presentin. Insubmisos a l'escola: utilitzar el català si ens el prohibeixen; insubmisos a l'Administració pública: usar el català per molt que ens ho vulguin impedir i insubmisos a la societat: parlar en català sempre. Que sigui la nostra guia, la frase: contra repressió, oposició i insubmissió.

www.indirecte.cat, 4 d'agost de 2011

Batles contra els drets lingüístics dels seus votants

Els drets lingüístics són els "drets d'una comunitat lingüística a poder organitzar la seva vida pública, cívica i oficial en la llengua pròpia dins del territori considerat tradicionalment com a seu. No es tracta, doncs, dels drets dels individus com a éssers aïllats, sinó d'aquelles garanties necessàries per a assegurar l'existència de la comunitat, de la cohesió en una determinada llengua." (Definició extreta del *Diccionari de Sociolingüística* de Francesc Ruiz, Rosa Sanz i Jordi Solé). Si ens cenyim al territori format per les Illes Balears, parlarem de la llengua catalana i de la necessitat de guardar la cohesió de la comunitat lingüística existent. Per tant, és lògic i natural pensar que a les Illes Balears s'organitza la vida pública, cívica i oficial en la llengua catalana.

Doncs, ves per on aquest territori compta amb un govern del PP (elegit pel poble), el qual no es deu considerar pertanyent a aquesta comunitat lingüística, perquè està disposat a eliminar els drets lingüístics dels i de les indígenes d'aquest país, ells en diuen regió. Es disposen a legislar en contra del dret dels administrats a poder ser atesos en la llengua pròpia i oficial del territori. Si eliminen el requisit de conèixer la llengua catalana per poder accedir a llocs de feina de l'Administració, a més de deixar mal parats a tots els que han estudiat tota la seva vida aquesta llengua, priven dels drets lingüístics a tota una població, que ja ha sofert segles de repressió i ignomínia contra la seva llengua.

Davant aquesta situació, el Diari de Balears va enquestar els batles del PP dels pobles de l'interior de Mallorca, on l'onada immigratòria i turística no ha impedit que segueixi havent-hi més parlants en la llengua pròpia, és a dir, on no és possible trobar batles que intervenguin en els plens de l'Ajuntament en altra llengua que no sigui la catalana, com passa a Palma o a Calvià. Davant la pregunta sobre si el català ha de ser un mèrit o un requisit, dels 22 batles als quals se'ls va demanar aquesta qüestió, només un o dos, perquè les respostes eren bastant imprecises i

ambigües, varen defensar que fos un requisit; cinc o sis més varen opinar que depenia del lloc de feina, ja que defensaven que la gent que es trobava cara al públic havia de conèixer obligatòriament la llengua catalana i els 14 o 15 restants, trobaven que era suficient considerar-lo com a un mèrit. Fins i tot, el de Santanyí no va voler ni parlar-ne, perquè és un dels que té ben clar què és allò que defensa el president José Ramón Bauzá, és a dir, obediència cega. Així són certs batles mallorquins d'esplèndids. Fins i tot poden regalar la llengua. Com si les mares dels fills robats en els hospitals ho haguessin permès voluntàriament. Imaginau-vos doncs, que quan es troba un d'aquests fills i es demostra amb l'ADN que realment és fill d'aquesta mare que tota la vida l'ha cercat, renunciàs a ella, no volgués saber-ne res, perquè es conformava amb la que l'havia adoptat. Aquesta gent ha adoptat el castellà i s'avergonyeixen de la seva llengua, per això no la defensen. El poble que els vota algun dia descobrirà l'engany. Esperem que encara hi siguin a temps i que la seva mare no sigui morta.

Les seves contestacions feien pena. No són comparables ni tan sols a les respostes dels negrets que avorrien el color de la seva pell, quan se'ls demanava si estaven satisfets essent així com eren. Tanta sort que encara queda molta gent d'aquest poble, que defensarà amb tota la força de la raó i de la justícia, si n'hi ha, allò que defensen tots els pobles del món: que les persones que pertanyen a l'Administració pública dominin la llengua pròpia del poble.

www.indirecte.cat, 12 d'agost de 2011

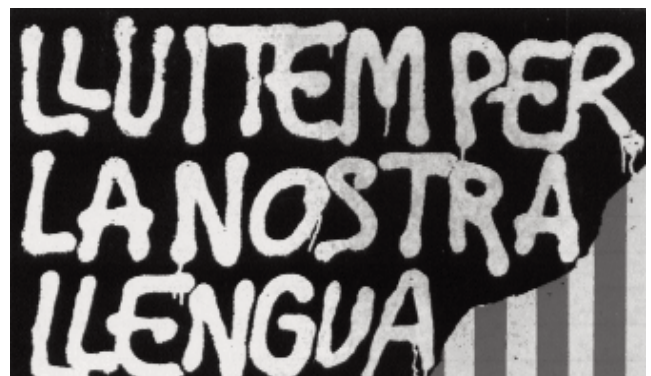
Un altre atac del PP contra les lleis vigents

Els votants del PP ja deuen saber que des que aquest partit va guanyar les eleccions i governa no ha fet res per resoldre la crisi. Si ha fet alguna cosa, ha estat crear perspectives d'augment de l'atur i de més concursos de creditors amb el tancament de la ràdio i la televisió de Mallorca. No fa res més que anar desfent com una troca moltes de les realitzacions encertades i acceptades pels ciutadans i per les ciutadanes com el carril bici de les avingudes o la no circulació de cotxes pel carrer Blanquerna. Vol anul·lar la tasca feta durant més de trenta anys a les escoles amb la normalització del català, tot per un poc més d'una dotzena de denúncies de gent que odia el poble de les Illes; es disposen a anul·lar el requisit del català als futurs funcionaris, creant un greuge comparatiu amb els que ja han aprovat les oposicions i amb els que l'han estudiat durant tota la seva vida. Tenim suficients i excel·lents professionals per a resoldre els nostres problemes i els que vulguin venir de l'exterior o d'altres comunitats autònomes han de saber que no han de fer res més que conèixer la llengua pròpia d'aquí, la llengua catalana. Volen reduir el català a relíquia i a mèrit. Però quin mèrit té estudiar obligatòriament una llengua que després no t'exigiran a l'hora de fer feina? Demanau-ho als genocides, etnocides i lingüicides del PP. Ells tenen la resposta. Ells saben per què volen exterminar una llengua, una cultura i un poble. Els qui no saben que els volen anorrear són els qui els voten.

Per si tot això fos poc, a més d'eliminar els dinamitzadors culturals, ara volen eliminar els ajuts a la premsa escrita íntegrament en català. Els ha estat suficient un correu electrònic per informar als responsables d'aquestes publicacions, que s'havien acollit a un BOIB del 22 de març per a sol·licitar l'ajuda, quan ja tenien la proposta de resolució d'adjudicació per a enguany publicada. Apunten, disparen i volen ferir mortalment la llengua catalana i no tenen cap escrúpol, ni cap mirament si van en contra de les lleis vigents. Sembla que ens ensenyen a no complir-les a nosaltres. Ens volen estimular a fer-ho?

D'una manera general, l'article 27 de la Llei de Normalització Lingüística obliga el Govern de les Illes Balears a promoure el coneixement i desenvolupament de la llengua catalana en tots els mitjans de comunicació social i, d'una manera particular i concreta, l'article 32 de la mateixa Llei diu: 1. "Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual". Aquest Govern fa tot al contrari. Es nega a pagar el que s'havia previst i el que ja s'ha gastat. Això senzillament és un robatori, una indignitat i un atac frontal contra el poble de les Illes Balears. És una vergonya que tinguin tantes persones còmplices. Al mateix article, apartat 2, podem llegir: "Les mesures de suport econòmic i material que adopti el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per fomentar els mitjans de comunicació que emprin la llengua pròpia de les Illes Balears s'han d'aplicar amb criteris objectius i sense discriminacions, dins les previsions pressupostàries." A les previsions pressupostàries constava aquest pagament que s'ha anat fent aquests darrers anys. Per a exterminar la llengua catalana no dubten ni un moment d'anar en contra de les lleis existents. Crec que volen incitar-nos a nosaltres a fer el mateix. A dedicar els nostres impostos a salvar aquestes publicacions, la ràdio, la televisió, els dinamitzadors, etc., i a negar-los a ells per mals administradors i il·legals que seran capaços de subvencionar premsa en espanyol, si defensa la "unidad de destino en lo universal".

www.dbalears.cat, 19 d'agost de 2011

Resolució que va contra el seny, la ciència i la Llei

La resolució del TSJC que vol eliminar l'excel·lent model escolar que aplica la immersió lingüística és equivocada i s'ha de tenir la certesa que es rectificà, quan es revisi per mor dels recursos que s'hi presentin. Va contra el seny, perquè és impossible que unes persones encarregades d'impartir justícia no siguin capaces de comprendre la situació actual de les escoles del Principat i que el model escolar vigent ha facilitat la convivència, la pau, la tranquil·litat i la cohesió social a les escoles durant més de trenta anys. A ningú amb una mica de seny se li ocroreria modificar aquest model, encara que hi hagi una quarta part d'una dotzena de famílies que ho sol·licitin.

Va contra la ciència, perquè ha quedat demostrat científicament en la situació sociolingüística actual que l'aprenentatge d'una llengua, en aquest cas de la llengua pròpia del país per part de persones no catalanoparlants (parlants de les dues-centes llengües que aproximadament s'hi parlen), s'aconsegueix quan el mètode utilitzat és la immersió lingüística. Si el problema és que aquest país té dues llengües oficials i totes dues s'han d'aprendre a l'escola, la demostració experimentada és que, fent-ho així, encara s'aprèn més la llengua castellana que la catalana.

Va contra la Llei, així en majúscula, perquè no es pot obviar que tothom, i qualsevol tribunal de justícia també, sap que existeix una llei que obliga que quan s'acabi el període d'escolarització obligatòria es dominin les dues llengües oficials d'una manera semblant, i el mètode utilitzat era l'únic que s'hi aproximava. El mètode particular que demanen unes quantes persones, que de manera visceral i ideològica no volen seguir el mètode general, no pot ser el que s'imposi, perquè això faria que s'incomplís la Llei vigent. Per tant, els representants d'aplicar la Llei no poden dictaminar en contra d'aquesta Llei, cosa que sembla que han fet.

Si tenim en compte, a més, que durant anys i panys molts professors i professores de català han aplicat

les avaluacions amb una gran flexibilitat, com si es tractàs dels millors contorsionistes, i han aprovat alumnes no catalanoparlants sense que arribassin als mínims establerts, s'ha de pensar que en un sistema educatiu on s'hagués d'aplicar el model de castellà també com a llengua vehicular, i d'avaluar en igualtat de condicions els tres alumnes, els pares dels quals no volen sentir parlar de català ni en pintura, difícilment podrien aconseguir aprovar el graduat escolar. Si aquest model es generalitzàs, i es volgués avaluar realment el coneixement de la llengua catalana segons especifica la Llei, augmentaria el fracàs escolar en proporció geomètrica.

Per tant, és hora d'avaluar que als dirigents d'Espanya no els interessa si els alumnes dels PPCC aprenen o no la llengua pròpia; al contrari, volen esborrar-la del mapa, volen fer-la desaparèixer i usaran tots els sistemes que es coneixen per anihilar-la, així que les manifestacions i les concentracions no s'han de fer només per defensar el sistema d'immersió lingüística, sinó que s'han de fer per demanar la independència. Han de saber que ens fan i ens han fet la vida impossible. Quan això passa una vegada i una altra no queda altre remei que emancipar-se. L'únic camí per poder resoldre els problemes que un té és viure independent. Ha quedat demostrat massa vegades que la dependència d'Espanya ens crea greus perjudicis econòmics, socials i de convivència.

Diari de Balears, 7 de setembre de 2011

